

gives til en regelmæssig ved Interessenterne indsat Styrelse, og vil i bekræftende Sald Ministeren være betænkt paa at foretage Skridt til, at Saadant kan stee?

Justitsministeren: Jeg deler saa ganske den ærede Rigsdagsmands Ønske om, at Forholdene i de ydste Kjøbstæder kunde lettes, at det skulde være mig meget kjær, dersom jeg som Justitsminister var istand til i saa Henseende at foretage noget Skridt; men jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand, hvis der overhovedet fra Regjeringens Side i denne Sag kan gjøres Noget, maatte have henvendt sin Forespørgsel til Indenrigsministeren, og ikke til mig. Jeg tvivler imidlertid slet ikke paa, at de Udtalelser, som idag have fundet Sted fra den ærede Rigsdagsmands Side, ville for Indenrigsministeren indeholde den samme Opfordring til at tage Sagen under Overveielse, forsaavidt der fra hans Side kan gjøres Noget, som om de være rettede til ham selv. Dette er imidlertid naturligtvis Noget, som han for sit eget Vedkommende nærmest maa afgjøre. Da jeg slet ikke har haft nogen Conference med den ærede Rigsdagsmand om denne Sag, har det været mig aldeles ubekjendt, hvorledes han vilde tage Sagen. Jeg har altsaa ikke været istand til at erhverve nogen nærmere Oplysning om Andet end, hvad der netop vedkommer Justitsministeriet, og jeg har navnlig ikke haft Leilighed til nogen Samtale med min Collega Indenrigsministeren. Hvad nu Justitsministeriet angaar, saa tilstaaer jeg, at jeg, da jeg først saae Forespørgselen, virkelig var meget i Tvivl om, hvad det var, den ærede Rigsdagsmand troede, at der kunde gjøres fra Justitsministeriets Side, thi han maa være altsor vel kjendt med Lovgivningens til at troe, at nogen Minister skulde ville gribe ind i Retsspleien paa en Maade, der ikke stemmer med den almindelige Lovgivnings Regler og Grundsætninger; det kunde han naturligtvis hverken ønske eller vente. Der saaldt imidlertid i Slutningen af den ærede Rigsdagsmands Udtalelse en Ytring, hvorigjennem jeg maastee seer en Forklaring af, at Forespørgselen er henvendt til mig, men hvor der rigtigt nok er en Misforstaelse. Den ærede

Rigsdagsmand gik ud fra, at Creditforeningen var kommen under Skiftebehandling igjennem en fra Justitsministeriets Side truffen Foranstaltning, men dette forholdet sig ikke saaledes. Alt, hvad Justitsministeriet har havt at gjøre med denne Sag, er ganske at gaae frem efter de almindelige Love, og den Expedition, om hvilket det her gjælder, er en Udsærdigelse af et Commissorium, bygget paa Lovgivningens almindelige Grundsætninger, efter at Creditforeningen havde erklæret sig fallit. Commissoret lyder saaledes: „Bide maae S. Ds. elskelig Hr. Tage Algreen-Ussing, Bor. Conferentsraad, Generalprocureur for Danmark, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Ds. elskelig Peter Christian Nouvel Buch, Assessor i Høiestret, og Hr. Mads Pagh Bruun, Medlem af Rigsraadet og Landsstinget, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd, at, eftersom Interessenterne i Creditforeningen af Kjøbstadgrundeiere i Nørrejylland paa en paa statumæssig Maade sammenkaldt Generalforsamling den 29de October dette Aar — det var Aaret 1861, — have erklæret sig ude af Stand til at opfylde deres Forpligtelser og derfor have overgivet Foreningens Bo til Skifterettens Behandling;“ saa kommer Ønsket om Commissorium, og dernæst er der efter Loven af 30te December 1858, § 5, efterat der har været givet Creditorerne i Boet Leilighed til at yttre sig, udsærdiget Commissorium gjennem Justitsministeriet. Under disse Omstændigheder vil jeg henstille til det høie Thing, og navnlig til den ærede Rigsdagsmand, under hvilken Form Justitsministeren skulde kunne optræde i Sagen ligesoverfor en lovlig Tilstand. Jeg har de Oplysninger, der havdes, paa rede Haand; der er ikke i det forløbne Aar kommet nogen Besværing til Justitsministeriet over den Maade, hvorpaa Commissionen har røgtet sit Hverv. Det er ganske vist ikke nogen stor Indgriben, som der fra Justitsministeriet kan finde Sted under Skiftebehandlingen, thi Skiftebehandlingen er væsentlig en juridisk Handling, en Retshandling, der er stillet under Overdomstolenes Prøvelse og Control. Der er imidlertid et vist ydre Tilsyn, der kan søres fra Regjeringens Side, og det bliver fort, forsaavidt der